

SA DEFENSA

Periódico independiente

Sols porque riguis

Just porque puguis riure á les totes, te repetirém lo que fé l'any passat un Rectó d'un poble de mes de deu mil habitants. Se presenta á sa Rectoría un obré per aná á captá per la vila y es Párroco molt prudent diu á s'obré, no provis de captá sense permís des Batle. Aquest comanda des carrés com yo comant de l'Esglesia y no vui que captis sense antes haver obtengut el seu permís. Te fa rialles axó gran escriptó des «Sinium»? Y aquest prudent Párroco sap pes cap des dits es Concili de Trento y ha estodiat á fondo es dret canonic. Que tor- nes riure are? Y lo que te contám, sutcei l'any passat ó sigui i' any 1910. Perqué no esclafiu? Dius que tot son paraules y per axó te cales á riure? Bona sortida, en no sa- bre que dí, una riella fresque. Escellent sis- tema. Y respecte des taiá sa capa ó si l'ha taiada á ningú, pregunteu tu mateix á nen Solé y certament que sa conciencia d'aquest bon Senyó te contestará afirmativament.... Te poses á riure ó mos dius embusteros porque SA DEFENSA te sostén á tú y á cual- sevol que sa festa de S. Marc d'enguany fore mes magre ó no tan solemne com se de l'any passat. I es ben ve. Que no hu sens? La festa de S. Marc d'enguany no se cele- brá en tanta pompa com l'any passat. Y es ben ve. Tant si rius com si plores. Mira, tu saps molt be que una festa en tant es mes solemne en quant l'Esglesia está mes adornada é iluminada. Ara be, l'any passat pe S. Marc endomassaren l'altá maió y llevon- ses ses dues grans capelles de la Puríssima y S. Jusep y no solament endomassaren es cruçé sinó que además encengueren ses dues grosses aranyes ó salomons que hermocean tant aquestes dues riques capelles. Y en- guany tant si te sap greu com si no ten sap, just estava endomassat l'altá maió ni ences- ses tampoc ses dues grans aranyes ó salo- mons ó llanties des cruçé. Veus idó com l'any passat va essé mes solemne que en- guany la festa des nostro Patró S. Marc? Y

si es axí com heu es, no trobes que ets tú s'embustero y maliciós? Y ojalá no hu fosses tant; porque pe s'intenció torssuda de mal- famá es partit fogoneu, estampas demunt es «Sinium» una y mil vegades y repeteis sovint sovint que es qui organissá es balls, va essé es mateix partit fogoneu, quant tu estás cansat de sabre que foren ses societats recreatives. Per axó es partit fogoneu pro- testa cuantre tu, indignat, que no fas mes que empeltá mentides, amollá embusteries y escriure falsedats. Escriguereu Mestre To- meu Ciri, aquell setmanari porc y brut y no volguereu que per cap concepte fos es par- tit pellós s'autó d'aquell asquerós paperot, domés fone una fracció, diguereu y una fracció petita. Está bé. Pero se tracta des balls y fort y not moguis está encabotat aquest escriptoretxo des «Sinium» en que no siguin ses societats de recreo que orga- nissaren es balls, vol fe s'autó y responsa- ble á tot es partit fogoneu. Bona llógica, es realment una llógica nova. Un ball que el sap organissá cualsevol, s'empenya es «Si- nium» en que sigui tot es partit. Y un set- manari que encara que infamiós y cotxino, se necessita sabre escriure y qualche cosa pitjó, no vol fé responsable es partit pellós. Jesús que es de viu aquest escriptoretxo del «Sinium»! Pero homo, no som tots si- navés? Idó, en á que vé parlá tant de relli- gió? Lo mateix que en lo de sa processó de S. Pere. Qui no sap que era fogoneu es se- nyó que duia es pendón del Cor de Jesús? Qui no sap també que hi havia molts pocs homos tant d'una banda com de s'altre? I en quant á ses dones no ni havia tantes de fogo- neves com de pelloses? Idó que cherres que els fogoneus fan guerra á l'Esglesia? Tu si que vertaderament ni fas de guerra en tan- tes cossotes com dius cuantre es fogoneus, semblant mes y mes sa discordia y es mal estar. Noltros moven guerra á l'Esglesia? Que dius escriptoretxo des «Sinium»? Ha mogut guerra á l'Esglesia es partit fogoneu que representat pes seu Ayuntamiento entany y sempre ha costeat sa processó del Dijous Sant, sa festa de S. Marc, cedint l'oferta

d'aquest día pes culto de l'Esglesia? Moven guerra a l'Esglesia els fogoneus tots pagant ses confreries á les que están apuntats, cres- quent enguany segons indicis es número de confreres fogoneus, contribuint axí amb aquesta llimosna á sostení es culto de l'Esglesia? I fé almoína, desprenderse d'una cantidad encara que insignificant per l'Esglesia, es axó moure guerra á sa mateixa Esglesia? Moven guerra á l'Esglesia es ca- porals des partit fogoneu, uns dominicans y tots benefactós de ses Esglesies d'aquest poble? Mira escriptó del «Sinium», escolta. Fa uns vuit anys, D. Antoni Solé, á les ho- res Vicari de Llorito demaná á D. Juan Font en gran insistencia s'interesás per una mon- ja d'aquell llogaret. D. Juan no perdoná medi per complaure á nen Solé y conseguí lo que tant desitjava aquell senyó. Se trac- tava de doná sa costura públique de nines de Llorito en aquella monja y vencent mol- tes dificultats, es concedida aquesta plassa en aquella religiosa. Ara bé, aquest favó tan grós á sa religió, es fé guerra y se diu fé guerra á l'Esglesia de Deu y á ses seves sirventes? Tan content va está en Solé de D. Juan Font que li escrigué una carta, car- ta que encara guarda en Font, demostrantli el seu agreiment y prometentli que sempre estaria á nes seu costat y mai se separaría d'ell. Y es axí que ha sutceit? D. Juan Font no es es jefe de sa seva familia? no es el cap de casa? Encara que es seu germá s'ha- gués disgustat amb en Solé, que té que dí d'aquest senyó de D. Juan? D. Juan Font ha ofés en res ni per rés á n'el senyó Solé? Idó porque aquest s'ha axecat cuantre aquell? Qui es qui mou guerra á l'Esglesia? I axó te fa riure? Veure es temple de Deu desert, es axó que te fa riure? Te fa riure veure ses families d'aquest poble tan divi- dides? Te fa riure sentí aquestes llenguos viperines que socorren y cremen? Te fa riure contemplá Sineu tan barallat, tan.....? Axó te fa riure? Idó, una de dues, ó ten falta una cuyerada grossa, ó no tens pisque de fé. Perque á tots es Sinavés de bona cepa mos toque plorá y plorá llágrimas de sanc dema-

nant á Deu hi posi remei, que se compatesqui d'aquest poble avui tan olvidat des seus devés mes sagrats.

Un qui du bigots.

MENTIDES Y MES MENTIDES

Es necessari voreu per creureu. Diu en Llendera que dia sis de Jané de l'any 1910, sa reuní la Junta Municipal per fe es repartiment des Consums y «just en vuit minuts se fé tal repartiment.» Axó es fals, mes que fals, refals. Heu sens Llendera? No saps escriure per lo vist mes que mentides y mentides grosses, no poses mes que calumnies y amb axó no tens perdó. Escolta Llendera. Se reuní día sis de Jané de l'any 1910 sa Junta Municipal essent Batle en Font per doná principi á nes repartiment des Consums y en aquesta sessió s'acordá continuarle á las sis des cap vespre des mateix dia i demés vespres siguens fins i tant s'hagués terminat el tal repartiment, que s'acabá de fe día dotze de Jané des mateix mes. Que tal Llendera? No trobes que ets un mentidé de set soles? En Barrufet domés te guanya de banyes. Dius tu Llendera que just en vint minuts se fe es consum de l'any passat; y s'emplearen sis dies per fer el repartiment com consta, y tu, ni es mes pintat hem podrá desmentí. Y si axó que consta y está escrit en lletres de motlo s'atreveis á falsearho, que ha de sutcei en lo demés...? ¡Com dones á conexe Llendera sa teva formalitat! Ay, en vint minuts dius que se fe es Consum de l'any passat? Embustero que es en Llendera, mes que embustero. De dia sis de Jané fins á dia dotze que durá es fé es repartiment de consums, sis dies redons y ben redons, domés son per tu Llendera, vint minuts? I are no veus que toques es bombo en ses dues mans. Mira qu'en tens de barra Llendera. Un cinisme com es teu nol té ningú. Pero passem en vant.

Continua afirmant maliciosament el Sen Llendera que en vint minuts que durá sa reunió, «descarregaren fins á tres mil pessetes á nes fogoneus, carregantles á nes partit de sa Pell». Mentidé, rementidé que es el Sen Llendera y mes que axó es un gran pólissa en Llendera perque mos vol te creure que la mare de Deu nom Béd. Qui el compri qui nol coneix. Pero escolta homo, escolta y ses colós te sortiran á sa cara si es que ia no l'hagis perduda. Per tapá es número considerable de baxes des reparto de l'any 1910, en motiu de sa gran emigració, se distribuiren mil docentes y pico de pessetes entre tots el contribuyens. Que hu sens Llendera? L'any passat aumentaren just mil

docentes y pico de pessetes y tu sostens que descarregaren tres mil pessetes á nes fogoneus y les carregaren demunt es pello-sos. Veis si es un solemne mentidé el Sen Llendera? Ell non diu cap de vera. Pareix está barayat en sa veritat. Vol dí una cantidat de mil docentes pessetes le fé arribá en Llendera á tres mil pessetes. Vaia quin capritxo que té aquest fotim de Sen Llendera. Pero homo y no veus es mal papé que fas? I com en tens tan poca de.... y tant d'atre-viment? Mil docentes pessetes trobes tu que son tres mil?

Pero ve es repartiment d'enguany, y apesar de repartirsé trecentos pessetes manco que l'any passat, foren aumentades á nes fogoneus tres mil quatrecentos pessetes; no tres mil com dius tu Llendera, mos numentaren á nes fogoneus tres mil quatrecentos de pessetes. Que trobes Llendera? Y encare s'atreveix á parlá des consums? Que no heu veus que no n'heu fet brot? Axó son els homos tan rectes y justiciés.....!!! Llendera, Llendera poset un tap á nes morros y mosseguet sa llengua y no parlis mes de tiranía ni de Caciquisme, que gent mes tirana y déspota que sa gent pellosa no sen troba. Que has d-aná á compará Llendera es reparto d'enguany en so de l'any passat si el mateix Administradó recriminá sa vostra conducta y el Sr. Delegat vos doná una llistó com merexieu? Calla Llendera, calla, aquest repartiment d'enguany vos chapa de mitx á mitx. Es partit fogoneu l'any passat domés aumenta mil docentes pessetes. Y voltros que entrareu per administrá justicia y fer un reparto equitativ, anteferrau demunt s'esquena des partit fogoneu tres mil quatre centes pessetes y axó que hi havia trecentos pessetas manco á repartí. ¡Cuanta rectitud! Y llavó surt en Llendera despotricant y escampant el seu potet de verinada demunt es partit fogoneu, cuant es vertedés monstruos de tiranía y crueldad son els caporals de sa pell. El Sen Llendera amb una desfachates incalificable acaba diguent que estan ben esposats que un altre any paguem ses velles y ses novelles. Idó, que el senti en aquest agoserat de Sen Llendera? Está convensut de sa brutó que han fete els seus y mos amenassa per l'any qui ve. Quins sentiments es del Sen Llendera. De modo que si no mos balda y esclafa y mata y venta ses nostres centres, es perque no pot.

Llendera, tu me fas está en sos cabells drets. Y no tens present que l'Esglesia enjegue y refua y no te per vertadés fills seus en aquells que no practiquen sa caridad cristiana? I tu i els teus que ses expressions que gastau perexeu dexebls pero dexebls ben espavilats den Volter que deia: *Mentid y*

calumniat. Porque de la calumnia algo queda. Y aquest pareix, que es tristement es vostro lema.

Calumniá avui y calumniá ahí y calumniá sempre es pertit fogoneu y el calumniu d'una manera infamant per veure de humillar-lo. Mos anomenau villanament els inimichs de l'Esglesia, cuant de fet sou voltros els inimichs declarats y perseguidós d'aquesta matexa Esglesia, perque preferiu seguí els concells esguerrats den Volter, á ses máximes saludables y santes ensenyances de sa nostra Mare l'Esglesia. Si, sa nostra sacrosanta Religió es religió de pau, amor y caridat; y voltros la convertiu en religió de guerra, d'odi y de venjansa. Baix de sa capa de católichs tirau ses mil flestomies y pestes cuantre noltros es vostros germans en Cristo. ¡Insensats! No compreneu, que mentres axí obreu, vos feis indignes de poré pertenexe á sa verdadera religió cristiana. Vos estim tant com sa nineta des meus ulls, mos diu es nostro Deu y Redentó. Per axó voltros pellosos mentres continueu difamant y malparant es partit fogoneu, seréu rebutjats de Deu Nostro Senyó, no seréu admesos á sa seva Esglesia. Que hu sens Llendera? Feu idó ben pressent á nes teus, á veure si se corretgessen y s'esmenen. Que no parlin més de Esglesia, perque es massa sagrada.

M.

Es peon de Llorito ha gonyat sa pretensió

Lo qu'es en Ramón torna está d'enhorabona. Y que cosa? O no hu saps? No, no he sentit á dí rés. Idó, yo t'ho contaré. En Ramón tot d'una que vengué s'expedient de Madrid fallat á favó seu, demaná es dos mesos que no li havien volgut pagá, perque cuant el tregueren, en posaren un á nes seu lloch que cobrava sis reals cada día y es pobre Ramón en guanya, no arriben á quatre. Vengut es fallo des Ministeri de la Guerra y demanat en Ramón es dos mesos que creia li toqueve cobrá per haverlo tret ilegalment, es Batle no les hi vol pagá en aqueis dos mesos y en Ramón devant sa negativa des Batle interino, fá un recurs, demanant que s'ayuntament li pagui es dos mesos que va está vacant y passat á informe aquest recurs, fa dies vengué resolt á favó den Ramón y are s'ayuntament no té més remei que pagá á nen Ramón aquells dos mesos. De modo que per un capritxo de sa majoria de s'ayuntament tenim mes de cinquanta y pico de pessetes manco; hem hagut de pagá en Ramón y es seu substitut.

Que trobau? Trobau que es axí que s'ha d'administrá? Lo qu'es en Ramón totes, totes les ha tretes llargues. Ha estat un valent peón, en Ramón. Y lo més chistós que fa ya una partida de d'fes que es fallo es aquí y es Batle accidental encara no ha ubert boque. Y axó que segons noticies havia de pagá ó maná que fos pagat en Ramón immediatament; pero fins á l' hora present no han dit una paraula. Com se tracta de pagá, fos cobrá ya no sería lo mateix. Be Ramón, homo, ell tú les bolques en aquets curros de sa pell. Es lloritans y sinavés tots admiran sa teva energia y més quant han vist que sempre y en tot n'has sortit lluit. Te volíen treure y no pogueren, te volíen llevá aqueis dos mesos de pá y tampoc han pogut. Te volíen humillá y els humillats y fotuts han estat es caporals de sa pell.

Meam si encara en tornarán tení ganes de aficarse en tú. Les has fet mostrá bé es devantés á nes teus contraris, eh Ramón. Ja pots está ben content perque tot t'ha anat axí com has volgut. Rés has demanat que no heu hakis conseguit. Tot te sigui enhorabona y que les puguis disfrutá en salud en aqueis doblés frets que t'han de doná. Y en Senyora que dirá quant hu sabrá? voltros dos que sou tan amics. Be, ell segons noticies, no se posa en tu en Senyora perque diu que te portes be. Lo que segurament trobará raro en Senyora que tu Ramón puguis cobrá sense fe feina; pero tu li has de contestá, si el veus, que mes raro va esse treuret sense sabre perque. Si mateix, no te fassis ilusions Ramón, tu dirás lo que voldrás, pero si mateix si val molta habilitat cobrá es sou sense fe feina. No son tots que heu puguin di axí.

Prudencia, Prudencia, Prudencia

(S'auto confirmat)

Veis pellosos es micó y chasco grós, grossissim que vos n'heu duit? Y perque? Perque feia mes de vuit dies que ya heu tenieu segú, que veieu s'asunto guanyat y vos reieu descaradament des Forné. Aquest callava y res deia, esperant que sa justicia parlaria per éll. Y venturosament axi ha sutceit, ha quedat confirmat s'auto de processament quantre D. Gabriel Lllull. Prova plena de que el Sr. Jutge d'Inca obrá bé y processá D. Gabriel perque trobá que s'ho merexia. Que vos pareix are, d'aquella protesta que fereu quantre el Sr. Jutge Instructó? Trobau que va esse oportuna...? Mirau pellosos lo que vos costen es vostros capritxos. Heu sacrificat es vostro Jefe... y tot per volé humillá un

pobre retgidó. Recompensa, ben merescuda. Aquest nou partit no respectava á un parexe es drets mes lligitims, con tal de complaure els seus y era precis y ben precis ferlos veure el seu desenfreno, sa seva desfachatez, el seu mes ferós despotisme. SA DEFENSA que va surti precisament per defensarvos de tantes impostures y insuls y calumnies que vomitava es partit de sa pell quantre tots els que no eran de la seva, s'alegra avui quant veu que sa justicia ha triunfat y ha quedada capficada sa tiranía. Enhorabona á nes fogoneus y estau segús que tot el mon que ya vos coneix, alaba es vostro comportament. Animaivos pe sa lluita que ya s'acosta y es triunfo será indiscutible. Y voltros pellosos manco brevates y mes prudencia. Ya sabeu que no poren dí blat que nol tenguin dins es sac.

COL-LECCIO DE POSTALS

Núm. 3

Un Escolá-Ecónomo

Segons noticies á qualque reunió surt á rötlo el nostro periódic. Se coneix que hi ha qui te picó..... Agrahim «ses moxonies».

En aquest mon passan coses molt rares. «Hi ha caps que pareixen couas, y couas que pareixen caps». Axó se lletgés en es derrer número del «Sinium» quánd parla des «conte» que vá presentar s'Escolá sobre cera á s' Ajuntament.

Parlem clás y mos entendrem, y no fent es tartamús com sol fer es «Sinium» quand no li convé.

Se presentá un conte de l'Esglesia firmad pes Tresorer, y sa minoría immediatament l'aprová; emperó quand se presentá es de s'Escolá que añaive firmad per ell, sense cap «visto bueno», se minoría volgué estudiarlo, perque aquella minoría no sabía que s'Escolá fos s'Ecónomo. Ya mos ho havien dit; emperó no heu creiam, y are sa confirmad.

Segons «s'omnipotént sabiduria del «Sinium» ó «Sinia» (treivos es capéll, no fos cosa que se vos quedás aferrad demunt se closque amb tan de pes), podem treurer aquestes conseqüenciás:

Quand l'Esglesia está bruta, se llantia del Roser está apagada, hi ha pols per demunt es bancs, quiste sa culpa es s'Ecónomo. Axó segons el «Sinium», perque «vol que sa firma de s'Escolá tenga tanta forsa com si fos des mateix Ecónomo.»

No mos extrañará segons aquestes teorias que un dia digui l'ofici s'Escolá y no s'Ecónomo, perque segons el «Sinium»

son dués persones distintes y una sola autoritat verdadera el señor qu'es criat.

De manera que are porem preguntar: «¿Qui paga sa patént de sa cera, s'Ecónomo ó s' Escolá? No veis que fan agrura es borinos de se «Sinia».

Axó es massa comedia. Hi ha moltes de vegades que al veurer certes coses mos farian esclafir de riure, si no mos fesen plorar de pena.

¡Que tanta burla y brevatjera amb ses coses de l'Esglesia!; com si fossem venguts de ses Arases y no mos coneguessem ja fa temps!

¡Gracias á Déu que s'estérn des día de sa Patrona no heurá lligit el «Sinium» de dissapte passat, perque si are mos resulta que sa mateixa firma de s'escolá es sa mateixa firma d'en Soler, fent una gran riaya diría; vaye unes dues firmes!

El Sen Llenderina

Desde Llorito

Un lloritá que diu es quatre mots de sa veritat á l'amon Senyora. No vos penseu l'amon Tomeu que amb aquestes baxes des consums no les vos hagen llevades be á ses rutlanes des jentis tots es capotases de sa pell. Pero sobre tot pes lloritans per ningu ha estat mes lletx que per vos, l'amon Senyora, perque no vos dexaveu de dí pes poble de Llorito, quant vareu haver fet es reparto des consums tan brutal, que enguany domés havíeu embastat y que l'any qui ve cosiríeu. Bon sastre mos sortiríeu, Senyora, si vos dexaven fe tot sol. Pero yo vos dic l'amon Tomeu que ses vostres estidores ya no taien perque en Biel les esmolá malament y han quedades esmuses, tenen es tai girat. Vamos l'amon Tomeu, creisme, estaríeu milló devés sa rota uns cuans mesos y vos poseríeu be de cap y no diríeu mes desbarats. No vos arrembaríeu devés la Sala y axí no se riuríen tant de vos y podríeu estodiá tot sol y aprendíeu mes que en ses lliçons que vos dona en Biel. Preniu, Senyora aquest consell d'un amic vostro que vos avise pes vostro bé. Necesitau reposá, l'amon Tomeu, perque sinó perilla sa vostra salud y á mi en sabría molt de greu, tenguesseu una topada. Sou un homo necessari á Llorito.

Adiós, l'amon Senyora, fins un altre día. Pero mira, antes de despedirme de vos, vos vui doná una noticia fresque, arribada d'are. En Ramón ha de cobrá els dos mesos que no fe feina. Idó, Senyora, en Ramón gretentse sa pancha, l'heureu hagut de pagá. Y en Biel que diu?

Un Lloritá.

Y els apremis.....???

Y encare no mos fan apremis? Y que esperen? Pero bono tenen doblés ó non tenen? Si non tenen perquè non fan? Y tu tot duna qu' en fas de doblés? Sí, fas una crida que immediatament tot Cristo pagui es consum; sinó, gastos y mes gastos. Y ya heu aclarirem. Axí me agrades, apremis á nes mes pintat. Axó es una vergonya trobarse la Sala sense centims. Ves si les va be á nes fogoneus. No han pagat es consum, els dotbes les han donat á interés, mirau si les va vent en popa, al entre tant sa caxa de la vila está buida y en Mata-rates si vol doblés n' ha de cercá. Bona fotuda aquesta. Be, yo no passaria més, fería apremis á tot bicho vivent y ya hu trobaríem. En Mata-rates es massa bo, te massa paciència. Si fos d' ell, á tots les fería passá pe sa brissa. Gastos y mes gastos. Apremis y mes apremis. Fora contemplacions.

En Bielet mal humorat

Altre vegada tenim en Bielet de ses Jubes mal humorat. ¿Sabeu perque? Idó perque dimars li havien d'axecá es proces y li havien de donar sa vara, y ha resultat que li han axecat es proces ni li han dat sa vara. Ja hu val am baquest potecari, antes tots es pellosos deien que li havie estat un benefici sas vacaciones que li havie proporcionadas es retjidó Crespi ja que s' estad delicat den Bielet reclamava repos, pero are tots ja troban que axó no son bromes y tots estan conformes que es retjidó Forné li ha sabut arruxá ses mosques en aquest homo tan lletrut y tan sabi y sa sabut defensá des caciquisme, despotisme y absolutisme d'en Biel cuant tot satisfet duia sa vara. Si ell no arriba á esser tan llest en Biel per mí heurie estat necessari desterrarlo de Mallorca en aquest Potecari tan aprofitat y absolut.

Biel prenó en pacienci, per mí es banyos no te caigueren tan be com mos creem, y per axó continuas en sos teus nirvis tan exaltats.

No te queda altre remei que preniro en calma, calma y mes calma. Que sa cuestió des proces ha enat malament ¡Paciencia! Que es poble se desengana de se teva sabiduría y se convens de sa teva ignorancia ¡Paciencia!

Tu Bielet procura recuperá sa carn que has perduda en poc temps, y procura dir á nes metje Alomar y demás caporrals de se Pell, que dilluns es vespre te felicitavan per se teva reposició que havia de teni lloc es

dimars, que un altre vegada esperin darte es molts d'anys es die des teu Sant y no es disapte perque llevonsas ja veus ses consecuencias que dur axó.

Cuestió d'anyada com diu el «Sinium.» Vaia una fotuda, ha estat sa mes grossa de totes. No trobes Biel, que es Forné t-ha meretjat fort? Biel, Biel, creumé, es teu mal genit t-ha duit á perdre. Rollo, Rollo redondo y agugereado, rollet, eh, Biel?

Un Sinavé

En Senyora tot gojós

Que nol vereu á nen Senyora? No li haguessen tapat els derreres en set senayes. Enguany el feren de sa Comissió. Y segons indicis vengué á seure á nes banc des Batle es día de sa Patrona. Mos asseguraren, que se conexia amb éll, li agrada molt fé papé, no cabia en pell. Fé de mongofle, axó es el seu caire principal. Un segon Mata-rates, Aqueis dos eran els comisionats y no vos dic si ni havia de vent á sa flauta. Bono, ell en Senyora s'ho havia gonyat. Es un bon respatlé. Valgueli en Senyora, ses sessions no valdrien rés. I llavó que parla bé éll. Bono, qualche vegada li fuix el coní y l'homo s'enfada pero no te rés que veure axó. En Senyora cap defensá bé els interesos des partit. Domés es que de tant en tant en Mata-rates el fá callá, pero en Senyora no es pique. Te bon genit. L'amon Toni no es igual. Sempre va en segona y no está bo que no hi posi sa sal y espicis. Quin tort que mos ha sortit.

ES PINTOS FORA CORDA

Diven que es pintós de sa festa fugiren tots cremats. Y perque? Que no les tractaren be els pellosos? Be ferm. Tant be, que si se perden, no les cerqueu dins Sineu. Antes d'anarsen s'amollaren des ventre perque en duen un pancho gros que per poc no fan es tró. No mos parlem mes de péll, mos ne recordarem tota la vida. Per pague les posaren á fonducho y aquesta gent está acostumada á menjá be y á geure milló. En tanta dobberada escatimá tant y tant á nes pintós, axó está molt llex. Els esters sempre han d'esse tractats milló que els de la casa. Figurauvos devés sa ciutat si ni heurá haguda de péll y pellerenque. Costa tan poc queda be. Pero no tots en saben. Mes taia-des y menos pintura, eh, Capbaix. Tu en saps la prima. Pobres pintós que per poc hi baten els peus. Vaia una feta.

Un que heu sentí.

Es llit de la Mare de Deu

Hem mirat es llit de la Mare de Deu y realment es pobrissim en grau mes que superlatiu. Tal volta dins cap Esglesia hi ha una cosa mes esfondrada. Ja no pot passá ni en rodes. I si no ficsauvos be amb aquells escalons tots corquets, mes de mitx menjats y podrits, com á chepats ó foradats. Aquelles columnes cruxides, sense sabre casi de quin coló son, totes respades, son unes columnes veyes ferm, miserables del tot. Y non parlem des docé que tapa part des llit de la Mare de Deu, tot es un forat de rates, está manat retirá. Es precis voreu, per un porerho creure. Ja no hi pot haver rés mes pobre ni mes miserable ni mes ratut que aquest llit. Es una vergonya grossa per Sineu. Gastarse tans de dotbes en festes y no tení un centim per fe un llit nou. Axó no pegue y fa molt poc favó. Y no pensin en adobá ó apedessá aquest llit, perque no admet adops, se precisa un llit nou de trinque per l' any qui ve. A veure meam si s' ayuntament hi pensará amb aquest encarrech que li fa SA DEFENSA. Esperam que sí, demostrau sa vostre religiosidat. No vos contenteu amb esse catolics de nom. Obres, obres.

Un Sinavé.

Mos farán gastos.....???

Els fogoneus ia poren posá s'esquena en remui. Y perque? Que hi ha de nou. Maldement no fos tant. En Mata-rates vol fe una crida perque tots els fogoneus vagin á pagá es consum, sinó, mos farán gastos. Já já já..... Já já já..... Ay mos farán gastos, pobre esqueneta sa des fogoneus. Aquesta vegade mos ablenirán sa pell ó mos axugarán sa bossa, já já já..... Escolta y de qui hu saps? Qui t' ha dit que mos farán gastos? Qui mo ha dit? O se pensen es fogoneus du cera del Corpus? Les farán gastos y sinó jam tornarem parlá. Homo, si la Sala no pot dispondre de un cuartillo, com no vols que et fassin gastos. Estic segú que els apremis les mos farán aquesta setmana. Ja basta ses atencions y consideracions que mos han tengudes. No hu sabem si les farán aquesta setmana, tal vegade tendrán peresa, ca, si tu t' equivoques, si tu segons vetx no estás enterat des pocs fondos que hi ha á sa caxa. Beneit, si no necessiten cap dotbé, están rics els pellosos. Y tu et pensaves que hi corrién ses rates dins la Sala. No, homo, no, está tranquil, no pagarás els apremis que te fassin. Roten de dotbés.